

[J. M. Pedersen.]

eller ændres af virksomheden med kortere varsel end 3 år. Det vil blive vanskeligt for virksomhederne at overholde. Vi må huske på, at de fleste af virksomhederne i allerhøjeste grad er afhængige af konjunkturerne, af lovgivningsmagtens indgreb på mange områder, af ting udefra. Her tænker jeg bl. a. på Koreakrigen og Suezkrisen. Hvor mange virksomheder har ikke, uden at kunne forudse det og uden egen skyld, med få dages varsel måttet standse eller sætte deres produktion betydelig ned på grund af disse forhold? Hvad skal sådanne virksomheder gøre, hvis de skal hænge på udbyttedelingsordningen frem i tiden? Jeg er godt klar over, at hvis de afskediger arbejderne, skal de ikke betale udbytte til dem, men der er da arbejdsgivere, som gerne i en krisetid vil beholde deres arbejdere, så længe de kan. Det er der mange, der praktiserer, og det synes jeg de skal have mulighed for, men hvis dette forslag bliver vedtaget, vil de blive nødt til at afskedige arbejderne for ikke alene at hænge på lønnen, men også på disse ekstraudgifter.

Jeg er som sagt tilhænger af udbyttedelingstanken, men vil selv have lov at realisere den. Jeg er modstander af, at staten skal blande sig i forholdene, og jeg kan helt igennem tilslutte mig den tale, det ærede medlem hr. Kryger holdt; jeg skal ikke trække tiden ud med yderligere bemærkninger, idet det ærede medlem hr. Kryger har sagt det så godt, som det kan siges. Jeg vil slutte med at anbefale, at man stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.

Økonomi- og arbejdsministeren: (Krag): Det nu foreliggende forslag om udbyttedeling og om oprettelse af sociale fonds, der har opnået så stor tilslutning, at man må gå ud fra, at det kan gennemføres, hører ikke til de meget store eller meget omvæltende sociale fremskridt. Som forslaget er fremsat fra radikal side og er blevet fremsat gentagne gange, bygger det på ren frivillighed, og det nye i det er i og for sig kun, at der oprettes et nævn, der på forskellig vis kan tilrettelægge ordninger, være behjælpelig med at få den rigtige ordning gen-

nemført, hvor man ønsker en ordning, og på anden måde kan være virksom for selve tanken, samt at der lovfæstes visse skattelettelser, som i øvrigt i det store og hele har været praktiseret tidligere. Denne lovfæstelse af skattelettelserne kan ikke ske i selve lovforslaget, men vil efter løfte fra den højtærede finansminister finde sted senere i anden lovgivning.

Således som forslaget blev lagt op af det radikale venstre, vil det i det store og hele blive gennemført. Fra socialdemokratisk side havde man ønsket i højere grad, end det er sket, at understrege ønskeligheden af oprettelsen af sociale fonds. Man havde også ønsket, at udbyttedeling og sociale fonds i visse tilfælde kunne gøres obligatoriske, nemlig i sådanne tilfælde, hvor der er meget store fortjenester til stede i et selskab, uden at noget beløb eller beløb af tilstrækkelig størrelse er blevet anvendt til sådanne formål. Disse socialdemokratiske tanker kunne imidlertid ikke vinde flertal, og det foreliggende ændringsforslag ser altså i det store og hele ud som det fra radikal side fremsatte lovforslag, idet dog de sociale fonds er kommet med.

Jeg tror alligevel, at denne ordning kan få betydning. Her i landet taler vi så meget om det gode samarbejde på arbejdspladserne og om det gode samarbejde mellem de to parter på arbejdsmarkedet, arbejdere og arbejdsgivere, men i virkeligheden er det relativt lidt, der gøres i praksis for at fremme dette samarbejde, og især er det relativt lidt, lovgivningsmagten har kunnet bidrage hertil. Derfor finder jeg, at resultatet er tilfredsstillende, og at det er et fremskridt, at dette forslag kan gennemføres. En udviklingslinje, der hele tiden har eksisteret, bliver nu stærkere understreget, får mere autoritet bag sig, og det skulle vel kunne øge dens muligheder.

Jeg vil gerne have lov at lykønske det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard til dette resultat. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har arbejdet med denne sag, siden han holdt sin første tale i det høje ting for 37 år siden. Jeg synes, det er rimeligt at lykønske det ærede medlem til, at hans ihærdighed på dette område har ført et konkret lovgivningsresultat med sig. Med disse få ord vil jeg ønske den ny lov